

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2011/15/ЕС НА КОМИСИЯТА

от 23 февруари 2011 година

за изменение на Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за създаване на система на Общността за контрол на движението на корабите и за информация

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

безопасност и предотвратяване на замърсяването от кораби,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

като взе предвид Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2002 г. за създаване на система на Общността за контрол на движението на корабите и за информация и отменяща Директива 93/75/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾, и по-специално член 27 от нея,

Член 1

Изменения

Директива 2002/59/ЕО се изменя, както следва:

като има предвид, че:

1. В член 12, параграф 1 буква б) се заменя със следния текст:

(1) Резолюция MSC.150(77) на Международната морска организация (ММО) бе отменена и заменена с Резолюция MSC.286(86) на ММО, считано от 1 юли 2009 г. Поради това член 12 от Директива 2002/59/ЕО, позоваващ се на отменената резолюция на ММО, следва да бъде съответно актуализиран.

„б) веществата, посочени в приложение I към Конвенцията MARPOL, таблицата с данните за безопасност с подробно описание на физикохимическите характеристики на стоките, включително, ако е приложимо, техния вискозитет, изразен в cSt при 50 °C, и тяхната плътност при 15 °C и другите данни, които се съдържат в списъка с данните за безопасност, в съответствие с Резолюция MSC.286(86) на ММО.“

(2) Изискванията във връзка с превоза, отнасящи се до системите за автоматична идентификация (AIS) и системите за записване на данните от пътуването (VDR) следва да бъдат осъвременени в съответствие с измененията в Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море (SOLAS) и да отчитат разработването на опростените VDR, одобрени от ММО. Обхватът на случаите на освобождаване от изискванията във връзка с превоза, извършван от малки пътнически кораби на кратки разстояния, също следва допълнително да се прецизира и да се адаптира за съответните пътувания.

2. Приложение II се заменя с приложение I към настоящата директива.

3. Приложение IV се заменя с приложение II към настоящата директива.

(3) В случай на инцидент по море правомощията за намеса на държавите-членки следва да бъдат формулирани по-ясно. По-специално следва ясно да се посочи, че те могат да дават инструкции на дружествата за оказване на помощ, спасяване или телене с цел предотвратяване на сериозна и непосредствена заплаха за тяхното крайбрежие или свързани с това интереси, за безопасността на други кораби и техния екипаж и пътници или за хора на сушата, или с цел опазване на морската среда.

(4) Мерките, предвидени в настоящата директива, са в съответствие със становището на Комитета по морска

Член 2

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с настоящата директива, не по-късно от 12 месеца след датата на нейното влизане в сила, без да се накърнява датата на транспониране, предвидена в член 2, параграф 1 от Директива 2009/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ по отношение на риболовните кораби. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Начинът на позоваване се определя от държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 208, 5.8.2002 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ L 131, 28.5.2009 г., стр. 101.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 23 февруари 2011 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

ПРИЛОЖЕНИЕ I

„ПРИЛОЖЕНИЕ II

Изисквания към бордовото оборудване

I. РИБОЛОВНИ КОРАБИ

Риболовните кораби с дължина над 15 метра трябва да са оборудвани със система за автоматична идентификация (AIS), както е предвидено в член 6а, според следния график:

- риболовни кораби с дължина 24 метра и повече, но по-малко от 45 метра: не по-късно от 31 май 2012 г.
- риболовни кораби с дължина 18 метра и повече, но по-малко от 24 метра: не по-късно от 31 май 2013 г.
- риболовни кораби с дължина над 15 метра, но по-малко от 18 метра: не по-късно от 31 май 2014 г.
- новопостроени риболовни кораби с обща дължина над 15 метра се подчиняват на изискването за товарносимост, предвидено в член 6а, считано от 30 ноември 2010 г.

II. КОРАБИ, ИЗВЪРШВАЩИ МЕЖДУНАРОДНИ ПЪТУВАНИЯ

Пътническите кораби, независимо от размерите им, и всички кораби с брутен тонаж равен или надвишаващ 300 бруто регистър тона, извършващи международни пътувания, които акостират в пристанище на държава-членка, трябва да са оборудвани със система за автоматична идентификация (AIS) в съответствие с техническите стандарти и стандартите за работа, установени в глава V от SOLAS. Пътническите кораби, независимо от размерите им, и всички кораби с брутен тонаж равен или надвишаващ 3 000 бруто регистър тона, извършващи международни пътувания, които акостират в пристанище на държава-членка, трябва да са оборудвани с устройство за записване на данните от пътуването (VDR) в съответствие с техническите стандарти и стандартите за работа, установени в глава V от SOLAS. В случая на товарни кораби, построени преди 1 юли 2002 г., VDR може да бъде опростено устройство за записване на данните от пътуването (S-VDR), което е съобразено с техническите стандарти и стандартите за работа, разработени в съответствие с глава V от SOLAS.

III. КОРАБИ, ИЗВЪРШВАЩИ НЕМЕЖДУНАРОДНИ ПЪТУВАНИЯ

1. Системи за автоматична идентификация (AIS)

Пътническите кораби, независимо от размерите им, и всички кораби с брутен тонаж равен или надвишаващ 300 бруто регистър тона, извършващи немеждународни пътувания, трябва да са оборудвани със система за автоматична идентификация (AIS) в съответствие с техническите стандарти и стандартите за работа, установени в глава V от SOLAS.

2. Системи за записване на данните от пътуването (VDR)

- а) Пътническите кораби, независимо от размерите им, и всички кораби с брутен тонаж равен или надвишаващ 3 000 бруто регистър тона, построени на 1 юли 2002 г. или след тази дата, извършващи немеждународни пътувания, трябва да са оборудвани с устройство за записване на данните от пътуването (VDR) в съответствие с техническите стандарти и стандартите за работа, разработени съгласно глава V от SOLAS.
- б) Товарните кораби с брутен тонаж равен или надвишаващ 3 000 бруто регистър тона, построени преди 1 юли 2002 г., които извършват немеждународни пътувания, трябва да са оборудвани с устройство за записване на данните от пътуването (VDR) или с опростено устройство за записване на данните от пътуването (S-VDR) в съответствие с техническите стандарти и стандартите за работа, разработени съгласно глава V от SOLAS.

IV. ОСВОБОЖДАВАНЕ

1. Освобождение от изискването за носене на борда на AIS

- а) Държавите-членки могат да освобождават пътническите кораби с дължина под 15 метра или с брутен тонаж по-малък от 300 тона, извършващи немеждународни пътувания, от прилагането на изискванията във връзка с AIS, предвидени в настоящото приложение.
- б) Държавите-членки могат да освобождават кораби, различни от пътническите кораби, с брутен тонаж равен на или надвишаващ 300 тона, но по-малък от 500 тона, които плават изключително във вътрешните териториални води на дадена държава-членка и извън маршрути, използвани обикновено от други кораби, оборудвани с AIS, от изискванията за носене на борда на AIS, предвидени в настоящото приложение.

2. Освобождение от изискването за носене на борда на VDR или S-VDR

Държавите-членки могат да допуснат освобождение от изискването за оборудване с VDR или със S-VDR в следните случаи:

- а) пътническите кораби, извършващи единствено пътувания в морски зони, различни от тези, обхванати от клас А, както е посочено в член 4 от Директива 2009/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, могат да бъдат освободени от изискването за оборудване с VDR,
- б) корабите, различни от ро-ро пътнически кораби, построени преди 1 юли 2002 г., могат да бъдат освободени от изискването за оборудване с VDR, когато може да се докаже, че взаимодействието между VDR и наличното оборудване на кораба е неразумно и непрактично,
- в) товарните кораби, построени преди 1 юли 2002 г., извършващи международни или немеждународни пътувания, могат да бъдат освободени от изискването за оборудване с S-VDR в случая, когато тези кораби ще бъдат изведени за постоянно от експлоатация в срок от две години след датата на въвеждане, посочена в глава V от SOLAS.

(1) ОВ L 163, 25.6.2009 г., стр. 1.“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

„ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Мерки, които държавите-членки могат да вземат в случай на риск за морската безопасност и за защитата на околната среда

(съгласно член 19, параграф 1)

Когато в резултат на инцидент или на обстоятелства от вида, описан в член 17, засягащи кораб, компетентният орган на заинтересованата държава-членка прецени, в рамките на международното право, че е необходимо да отклони, да смекчи или да отстрани сериозна и непосредствена опасност, заплашваща нейното крайбрежие или свързани с това интереси, безопасността на другите кораби, както и тази на екипажите, на пътниците или на хората на сушата, или за да предпази морската среда, този орган по-конкретно може:

- а) да ограничи движението на кораба или да го насочи по определен маршрут. Това изискване не засяга отговорността на капитана за безопасно управление на неговия кораб;
- б) да отправи официално предупреждение към капитана на кораба да преустанови заплахата за околната среда или за морската безопасност;
- в) да изпрати на борда на кораба екип, който да прецени степента на риска, да помогне на капитана да реши проблема и да държи в течение за това компетентния брегови център;
- г) да инструктира капитана да влезе в място за убежище в случай на непосредствена опасност или да наложи пилотирането или тегленето на кораба.

В случая на кораб, който е теглен по силата на споразумение за теглене или спасяване, мерките, взети от компетентния орган на дадена държава-членка по смисъла на букви а) и г), могат да бъдат приложени и спрямо свързаните със случая дружества за оказване на помощ, спасяване и теглене.“